

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

18.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 4-го Марта — 1838 — Wilno. Piątek. 4-go Marca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВЕСТИЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Февраля.

Высочайший Рескриптъ,

Совѣту Женскаго Патріотическаго Общества.

Возлюбленнійшая дочь Моя, Великая Княжна ОЛЬГА НИКОЛАЕВНА, изъявила Мне желаніе свое принять дѣятельное участіе въ трудахъ Патріотическаго Общества. Удовлетворюю столь отрадному для Меня стремлению Ея къ подвигамъ благотворенія; но желая, чтобы оно направляемо было навыкомъ, основаннымъ на опыте, Я, съ согласія Государя Императора, предлагаю Совѣту Патріотическаго Общества, принять Ея Императорское Высочество въ число своихъ Дѣйствительныхъ Членовъ, съ предоставлениемъ Ея вѣдѣнію той части сей столицы съ ея школою, которая остается безъ прямаго попечительства, по случаю увольненія или отсутствія иѣкоторыхъ Членовъ Общества. Я надѣюсь, что Патріотическое Общество въ семь назначеній увидить новое доказательство особеннаго вниманія Государя Императора и Моего къ трудамъ его, на пользу общую посвящающими, и залогъ всегдашняго Могого благоволенія.

На подлинномъ Собственою Ея Императорскаго Величества рукою подписано:

АЛЕКСАНДРА.

С. Петербургъ,
1-го Января 1838.

Донесеніе Совѣта Женскаго Патріотическаго Общества Ея Императорскому Величеству.

Всемилостивѣйша Государыня!

Ваше Императорское Величество Всемилостивѣйше соизволили назначить Ея Императорское Высочество Государыню Великую Княжну ОЛЬГУ НИКОЛАЕВНУ въ Дѣйствительные Члены С. Петербургскаго Женскаго Патріотическаго Общества. Совѣтъ онаго съ благодарностью и благоговѣніемъ приемлетъ сїе новое свидѣтельство Монаршаго къ нему благоволенія.

Вполнѣ убѣжденный, что изъявленное Ея Императорскимъ Высочествомъ желаніе участвовать въ занятіяхъ Общества, возникло въ юномъ сердцѣ Государыни Великой Княжны отъ лестнаго вниманія Августѣйшихъ Ея Родителей къ трудамъ онаго, Совѣтъ ни чѣмъ не можетъ приличиѣ и вѣриѣ выразить полной своей признательности, какъ торжественнымъ обѣтомъ съ прежнимъ усердіемъ продолжать на пользу общую труды свои, которые нынѣ вознаграждены столь милостивымъ благоволеніемъ Ихъ Императорскихъ Величествъ.

Совѣтъ, изъявивъ чувства вѣрноподданнической благодарности за Высочайшее назначеніе Ея Императорского Высочества Государыни Великой Княжны ОЛЬГИ НИКОЛАЕВНЫ въ Дѣйствительные Члены Общества, будеть имѣть счастіе донести Ваше,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 25-go Lutego.

NAJWYŻSZY RESKRIPT,

Do Rady Patryotycznego Towarzystwa Dam.

Najukochanisza córka Moja, WIELKA XIĘŻNICZKA OLGA NIKOŁAJEWNÄ, oswiadczyła Mi swoje życzenie przyjąć czynne uczestnictwo w pracach Towarzystwa Patryotycznego. Zadość czynię tak pocieszającą dla Mnie Jej skłonności ku dziełom dobrotczynnym; ale pragnąc, żeby skłonność ta kierowaną była nawykniem, na doświadczeniu apartém, za zgodzeniem się CESARZA JEGO MOŚCI, polecam Radzie Towarzystwa Patryotycznego, przyjęć JEJ CESARSKĄ WYSOKOĆ do liczby swoich Rzeczywistych Członków, z oddaniem pod Jej wiedzę tej części stolicy tutejszej z jej szkołą, która zostaje bez wyraźnej opieki, z powodu uwolnienia albo nieobecności niektórych Członków Towarzystwa. Spodziewam się, że Towarzystwo Patryotyczne w naznaczeniu tém, ujrzy nowy dowód szczególnych względów CESARZA JEGO MOŚCI i MOICH ku jego pracom, dla dobra powszechnego poświęcanym, i rękojmia statecznej MEJ przychylności.

Na autentiku Własną JEJ CESARSKEJ MOŚCI ręką podpisano:
ALEXANDRA.

St. Petersburg,
1-go Stycznia 1838 roku.

Doniesienie Rady Patryotycznego Towarzystwa Dam
NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI.

Najmiłościwsza Pan!

WASZA CESARSKA MOŚĆ NAJŁASKAWIEJ RACZYŁA PRZENACZYĆ JEJ CESARSKĄ WYSOKOŚĆ WIELKĄ XIĘŻNICZKĘ OLGE NIKOŁAJEWNĘ do liczby Rzeczywistych Członków St. Petersburskiego Patryotycznego Towarzystwa Dam. Rada jego z wdzięcznością i głębokim użanowaniem przyjmuje nowy ten dowód MONARSZEJ ku niemu przychylności.

Będąc zupełnie przekonana, że oświadczona przez JEJ CESARSKĄ WYSOKOŚĆ chęć uczestniczenia w zatrudnieniach Towarzystwa zrodziła się w młodym sercu WIELKIEJ XIĘŻNICZKI JEJ MOŚCI ze względów łaskawych NAJJAŚNIEJSZYCH JEJ RODZICÓW ku jego pracom, Rada niczym nie może stosowniej i wierniej wyrazić zupełnej swojej wdzięczności, jak w uroczystym ślubie, z dawną gorliwością, przedłużać dla dobra powszechnego swe prace, które teraz zostały wynagrodzone tak łaskawemi względami NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICH MOŚĆ.

Rada, wynurzywszy uczucia wiernych poddanych wdzięczności za Najwyższe przeznaczenie JEJ CESARSKEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI OLGI NIKOŁAJEWNY do liczby Rzeczywistych Członków Towarzystwa, będzie miała szczęście donieść WASZEJ CE-

му Императорскому Величеству о распоряженияхъ своихъ, кои по сemu случаю сдѣланы будутъ.

Подлинное подписаніе:

Предсѣдательница Агаѳоклес Сухарева.
Марія.
Княгиня Варвара Голицына.
Графиня Софія Борхъ.
Александра Сенявина.
Баронесса Ольга Мейendorff.
Клеопатра Клейнмихель.
Графиня Екатерина Салтыкова.
Александра Алферовская.

Высочайшимъ Приказомъ, 12-го Февраля, назначены Флигель-Адъютантами къ Его Императорскому Величеству, Лейбъ-Гвардии Преображенского полка: состоящій при Его Императорскомъ Высочайствѣ Наслѣдникъ Цесаревичъ, Полковникъ Назимовъ, и Капитанъ Чернышевъ, съ оставленіемъ первого изъ нихъ при Его Высочайствѣ; Лейбъ-Гвардии Семеновского полка Капитанъ Назимовъ 1-й и Адъютантъ Командира 6-го Пехотнаго Корпуса, Генераль-Адъютанта Нейдгарта, Кавалергардскаго Ея Величества полка Штабъ-Ротмистръ Графъ Тизенгаузенъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, 13-го Февраля, Командиръ 1-го Малороссийскаго Казачьаго полка, Полковникъ Ращевскій уволенъ отъ службы, за ранами, Генераль-Майоръ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Въ *Journal de St. Petersbourg* напечатано: Высочайшимъ Приказомъ, 15-го Февраля, Командиръ 2-й Гвардейской Кирасирской бригады, Генераль-Майоръ Захаржевскій 2-й, назначенъ Санктпетербургскимъ Комендантъ, на мѣсто умершаго Генераль-Адъютанта Мартынова.

— Сенаторъ Дѣйствительный Тайный Советникъ Васильчиковъ, Всемилостивѣйше уволенъ отъ службы, по прошенію.

— Президентъ Гофъ-Интенданской Конторы Графъ Кутайсовъ Всемилостивѣйше уволенъ, по прошенію Оего, отъ сей должности, съ сохраненіемъ званія Оберъ-Гофмейстера Двора Его Императорскаго Величества.

— Состоящій въ должности Гофмейстера Двора Его Императорскаго Величества и Вице-Президентъ Гофъ-Интенданской Конторы, Дѣйствительный Статскій Советникъ Щербининъ, Всемилостивѣйше уволенъ, по прошенію его, вовсе отъ службы.

— Оберъ-Шталмейстру Князю Долгорукову и Члену Кабинета, Дѣйствительному Статскому Советнику Семяину, Высочайше повелѣно исправлять должности: первому Президенту, а послѣднему Вице-Президенту Гофъ-Интенданской Конторы, съ оставленіемъ обоихъ и при прежнихъ должностяхъ.

— Состоящему по особымъ порученіямъ при Военному Министру, Церемоніймейстру, Дѣйствительному Статскому Советнику Никите Всеяловскому, Высочайше повелѣно быть Членомъ Кабинета Его Императорскаго Величества, съ оставленіемъ и Церемоніймейстеромъ.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ Сенатору, Тайному Советнику Князю Голицыну, присутствовать въ 8-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Псковскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше изволилъ утвердить въ званіи Псковскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Коллежскаго Советника Крекшина.

— Управление Времениою Контрольною Комиссіею по части Артиллерійской и Инженерной Высочайше повелѣно возложить на Управляющаго особою экспедиціею при Государственномъ Контролерѣ, Статскаго Советника Фіалковскаго, а затѣмъ управление помянутую Экспедиціею поручить Оберъ-Контролеру Контрольного Департамента Военныхъ отчетовъ, Надворному Советнику Булгакову.

— Московскимъ Вице-Губернаторомъ Всемилостивѣйше повелѣно быть Адъютанту Московскаго Военнаго Генераль-Губернатора, Кавалергардскаго Ея Императорскаго Величества полка Ротмистру Новосильцову, съ переименованіемъ его въ Коллежские Советники. (С. П.)

— По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрия Васильевича Дацкова, при которомъ предлагается Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію списокъ съ Высочайше конфирированного мнѣнія Государственного Совета, о подсудности обывателей Имперіи и Царства Польскаго

сарской Мости o swych rozporzadzeniach, które z tej okolicznoœi bœd¹ uczynione.

Autentyk podpisały:
Prezydentka Agatoklea Sucharewa.
Marya.
Xiežna Barbara Golicynowa.
Hrabina Zofia Borch.
Alexandra Sieniawinowa.
Baronowa Olga Meyendorf.
Kleopatra Kleinmichel.
Hrabina Katarzyna Saltykowa.
Alexandra Alferowska.

Przez Najwy¿zy Rozkaz dzienny, 12-go Lutego, mianowani Skrzydłowyimi Adjutantami JEGO CESARSKIEJ Mości, Preobrażenskiego półku Gwardyi: zostający przy JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZU, Pólkownik *Nazimow*, i Kapitan *Czernyszew*, z zostawieniem pierwszego z nich przy JEGO WYSOKOŚCI; Kapitan Siemionowskiego półku Gwardyi *Nazimow* i szy i Adjutant Dowódzicy 6-go Korpusu Piechoty, Jeneral-Adjutanta Nejdgardta, Sztabs-Rotmistrz półku Kawalergardów CESARZOWEJ JEJ Mości Hrabia *Tizenhausen*.

— Przez Najwy¿szy Rozkaz Dzienny, 15-go Lutego, Dowódzica 1-go Małorosyjskiego półku Kozackiego, Pólkownik *Raszewski* uwolniony ze służby, z przyczyny ran, w randze Jeneral-Majora, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— W *Journal de St-Pétersbourg* czytamy: Przez Najwy¿szy rozkaz dzienny, 15-go Lutego, Dowódzica 2-ej brygady Kiryssyterów Gwardyi, Jeneral-Major *Zacharzewski* zgi, naznaczony Komendantem Sanktpetersburskim, na miejsce zmarłego Jeneral-Adjutanta Martynowa.

— Senator Rzeczywisty Radica Tajny *Wasilczykow*, Najłaskawieju uwolniony ze służby, na własną prośbę.

— Prezydent Intendencji Kantoru Dworu, Hrabia *Kutajsov*, Najłaskawieju uwolniony, na własną prośbę, od tego obowiązku, z zachowaniem nazwania Wielkiego Mistrza Dworu JEGO CESARSKIEJ Mości.

— Zostający w obowiązku Mistrza Dworu JEGO CESARSKIEJ Mości i Vice-Prezydent Intendencji Kantoru Dworu, Rzeczywisty Radica Stanu *Szczerbinin*, na własną prośbę, Najłaskawieju zupełnie uwolniony ze służby.

— Wielkiemu Koniuszemu Xięciu *Dolhorukowu* i Członkowi Gabinetu, Rzeczywistemu Radicy Stanu *Sieniawinow*, Najłaskawieju rozkazano sprawować obowiązki: pierwszemu Prezydenta, a ostatniemu Vice-Prezydenta Intendencji Kantoru Dworu, z zostawieniem obu i na obowiązkach dotyczących.

— Zostającemu do szczególnych poleceń przy Ministerze Wojny, Mistrzowi Obrędów, Rzeczywistemu Radicy Stanu Nikicie *Wiewołoskiemu*, Najłaskawieju rozkazano bydż Członkiem Gabinetu JEGO CESARSKIEJ Mości, z pozostaniem i Mistrzem obrędów.

— JEGO CESARSKA Mość Najwy¿ej rozkazać raczył Senatorowi, Radicy Tajnemu Xięciu *Golicynow*, zasiedać w 8-m Departamencie Rządzącego Senatu.

— JEGO CESARSKA Mość, z dwóch wybranych kandydatów przez Pskowskie Dworzaństwo, Najwy¿ej raczył utwierdzić na urządzie Pskowskiego Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, Radicę Kollegialnego *Krekszyna*.

— Zarząd Czasową Komisją Kontrolli części Artyleryjskiej i Inżyniernej Najwy¿ej rozkazano włożyć na Zarządzającego osobną expedicję przy Kontrolerze Państwa, Radicę Stanu *Fiatkowskiego*, a zatem zarząd po mienionej Expedycji poruczyć Ober-Kontrolerowi Departamentu Kontrolli rachunków wojskowych, Radicę Dworu *Bułhakowu*.

— Moskiewskim Vice-Gubernatorem Najłaskawieju rozkazano bydż Adjutantowi Moskiewskiego Wojennego Jeneral-Gubernatora, Rotmistrzowi półku Kawalergardów CESARZOWEJ JEJ Mości *Nowosilcowi*, z mianowaniem Radicą Kollegialnym. (P. P.)

— Wedle Uzakzu JEGO CESARSKIEJ Mości, Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radicy Tajnego i Kawalerii Dymitra Wasilewicza Daszkowa, przy którym podaje Rządzącemu Senatorowi do należytego wypełnienia kopię Najwy¿ej utwierdzonej Opinii Rady Państwa, o podsądnoœci obywateli CESARSTWA i Królestwa Polskiego w sprawach procederowych, dodając, że taka kopia, dla podania do wy-

Въ дѣлахъ тяжебныхъ, присовокупляя, что таковыи же списки для обращенія къ исполненію въ Царствѣ, какъ увѣдомилъ его Господина Министра, состоящій въ должности Государственного Секретаря, препровождень отъ него къ Министру Статсъ-Секретарю, Графу Грабовскому. *Въ означеннемъ же мнѣнии изложено:* Государственный Советъ въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и дѣлъ Царства Польскаго и въ Общемъ Собрани, разсмотрѣвъ представление Министра Юстиціи, о подсудности обывателей Россійской Империи и Царства Польскаго въ дѣлахъ тяжебныхъ, и сообразивъ оное съ бывшими прежде по сему предмету предположеніями и съ примѣчаніями Совета Управленія Царства, *постановилъ:* постановить въ семъ отношеніи слѣдующія правила:

- 1) Дѣла вотчинныя, возникшія между обывателями Империи и Царства, рассматривать въ Присутственныхъ мѣстахъ того края, где находится спорное имѣніе, въ чемъ бы оное ни состояло.
- 2) Иски жителей Империи и Царства, въ случаѣ неисполненія совершаемыхъ между ними долговыхъ обязательствъ, договоровъ и иныхъ письменныхъ актовъ, если они будутъ содержать въ себѣ: а) обеспеченіе на имѣнія, состоящія въ томъ или другомъ краѣ, или б) поручительство лицъ, имѣющихъ где либо постоянное пребываніе, производить: *въ первомъ случаѣ*, въ судебнѣхъ мѣстахъ того края, где состоять имѣнія, служащія обеспеченіемъ; *во второмъ*, при несостоительности отвѣтчика или должника, тамъ, где находятся поручители, или где состоять ихъ имѣнія.
- 3) Если письменныя обязательства, договоры и акты, заключенные съ жителями Империи и Царства, будутъ безъ всякаго обеспеченія и поручительства, то, при неисполненіи ихъ, иски производить, по усмотрѣнію истца, или 1) тамъ, где находится на лицо отвѣтчика, или 2) тамъ, где должно производиться исполненіе обязательства, либо договора.
- 4) Когда же въ актѣ постановлено будетъ иное условіе о мѣстѣ и способѣ разбирательства, могутъ возникнуть по онѣмъ споры, въ такомъ случаѣ искъ производить тамъ, где назначено будетъ по взаимному согласію.
- 5) Дѣйствительность долгового обязательства, договора или иного акта, опредѣляется на основаніи законовъ того края, по узаконеніямъ и формамъ коего акты были совершены. Если же актъ предъявленъ будетъ ко взысканію не въ томъ краѣ, где онъ совершенъ, и со стороны отвѣтчика возникнетъ о формальности совершенія акта споръ, то истецъ обязанъ представить удостовѣреніе, что актъ составленъ сообразно съ законами и формами другаго края. Удостовѣреніе таковое выдается тѣмъ судебнѣмъ мѣстомъ, которому непосредственно подвѣдомственъ судъ, самыи актъ совершившій; если же актъ совершенъ не въ судѣ, а у Нотаріуса или Меклера, — то Гражданскимъ Судомъ первой степени. Въ предупрежденіе подлога, свидѣтельство подлинности и удостовѣренія судебнаго мѣста производится порядкомъ, въ слѣдующей статьѣ означеннымъ.
- 6) Рѣшенія Присутственныхъ мѣстъ какъ Империи, такъ и Царства, по дѣламъ вотчиннымъ и исковымъ, приводятся въ исполненіе въ томъ краѣ, где онъя послѣдовали. Но когда по рѣшеніямъ судебнѣхъ мѣстъ въ дѣлахъ исковыхъ, положено будетъ взысканіе, а имѣнія, съ коего можно было бы оное произвести, въ томъ краѣ находиться не будетъ, между тѣмъ какъ въ другомъ краѣ истецъ укажетъ принадлежащее отвѣтчику имѣніе, — въ такомъ случаѣ рѣшеніе приводить въ исполненіе въ томъ краѣ, где состоить имѣніе, и въ порядке, законами того края установленномъ. При чём наблюдать слѣдующее: *Въ Царствѣ*, вошедшія въ законную силу рѣшеній, состоявшіяся въ судебнѣхъ мѣстахъ Империи, исполнять по просьбѣ истца, Предсѣдателямъ подлежащихъ судовъ. Для сего истецъ обязанъ предварительно испросить, изъ судебнаго мѣста Империи, засвидѣтельствованную на законномъ основаніи копію съ опредѣленіемъ, съ надписью въ томъ, что обѣ исполненіи онаго предоставляемъ ему просить въ Царствѣ Польскомъ, таковую копію и имѣть онъ приложить къ своей просьбѣ. Подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію, удостовѣряются мѣстными Начальникомъ Губерніи, который о каждомъ таковомъ удостовѣреніи уведомляетъ Правительственную Комиссію Юстиціи, а сїя послѣдняя, съ своей стороны, даетъ о томъ знать Предсѣдателю надлежащаго Суда. *Въ Имперіи*, рѣшенія Судебныхъ мѣстъ Царства, исполненію подлежащія, приводить въ дѣйствіе также по просьбѣ истца, подлежащимъ мѣстамъ, съ представлениемъ тѣхъ самыхъ документовъ. Подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію, съ судебнаго рѣшенія, удостовѣряются въ Царствѣ Правительственной Комиссіею Юстиціи, которая о таковомъ удостовѣреніи уведомляетъ Начальника той Губерніи, въ коеи должно про-

полненія въ Кролестwie, jakъ uwiadomił tegoż Pana Ministra, zostający w obowiązku Sekretarza Państwa, przesłana przezeń została do Ministra Sekretarza Stanu, Hrabiego Grabowskiego. *W pomienionej opinii wyrażono:* Rada Państwa na połączonych Departamentach Praw i interesów Królestwa Polskiego i na Powszechnym Zembraniu, rozpatrywyszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o podległości obywateli CESARSTWA ROSYJSKIEGO i Królestwa Polskiego w sprawach procedutowych, i porównawszy z bytemi uprzednio w tej rzeczy projektami i uwagami Rady Administracyjnej Królestwa, uchwała: postanowić w tym względzie prawidła następujące: 1) Sprawy o dziedzictwo, nastale między obywatełmi CESARSTWA i Królestwa, roztrząsać w urzędach Sądowych tego kraju, gdzie się sporny znajdują majętek, w czembykoliek on się zawierał. 2) Poszukiwania mieszkańców CESARSTWA i Królewstwa, w razie niewypełnienia zawieranych między niemi długowych zobowiązań, umów i innych aktów pisanych, jeżeli będą w sobie zawierały: a) zabezpieczenie na majątkach, w tym albo w drugim kraju położonych, albo b) porękę osób, mających gdziekolwiek stałe zamieszkanie, odbywać: w pierwszym razie, w urzędach sądowych tego kraju, gdzie się znajdują majątki, służące na zabezpieczenie; w drugim, przy niewypłatności strony odwodowej czyli dłużnika, tam, gdzie się znajdują poręcznicy, albo gdzie ich majątki są położone. 3) Jeżeli pisane zobowiązania, umowy i akta, zawarte z mieszkańcami CESARSTWA i Królestwa, bez żadnego będą zabezpieczenia i poręki, tedy w razie ich niewypełnienia, poszukiwania czynić, podług uwagi poszukującego, albo 1) tam, gdzie się obecnie znajduje dłużnik, albo 2) tam, gdzie się powinno odbyć wypełnienie zobowiązania, lub umowy. 4) Kiedy zaś w akcie postanowany będzie inny warunek o miejscu i sposobie rozstrzegania mogących wynikać z nich sporów, w takim razie poszukiwanie odbywać tam, gdzie wzajemną zgodą będzie naznaczono. 5) O rzeczywistości długowego zobowiązania, umowy, albo innego aktu, ma się stanowić na osnowie praw tego kraju, podług którego praw i form aktu były sporządzane. Jeżeli zaś akt podany będzie do uzyskania nie w tym kraju, gdzie został sporządzony, i ze strony odpowiadającej wyniknie spór o formalność sporządzenia aktu, tedy poszukujący zobowiązany jest złożyć zaświadczenie, że akt został sporządzony zgodnie z prawami i formami drugiego kraju. Zaświadczenie to wydaje się przez ten urząd sądowy, któremu bezpośrednio podległy jest sąd, w którym akt sam był sporządzony; jeżeli zaś akt został sporządzony w sądzie, ale u Notaryusza albo Meklera, — tedy przez Sąd Cywilny pierwszego stopnia. Dla zapobieżenia fałszerstwu, świadectwo autentyczności i poświadczania miejsca sądowego odbywa się porządkiem, w następującym artykule opisanym: 6) Wyroki miejsc urzędowych, tak CESARSTWA, jako i Królestwa, w sprawach o majątki i poszukiwania, przywodzą się do wypełnienia w tym kraju, gdzie one nastąpiły. Ale, kiedy na mocy wyroków sądowych w sprawach iksowych, przysądzone będzie uzyskanie, a majątek, z którego można było je uszczecnić, w kraju tym nie będzie się znajdował, gdy temczasem w drugim kraju wykaże poszukujący należący do dłużnika majątek, — w takim razie wyrok przyprowadzać do wykonania w tym kraju, gdzie się majątek znajduje, i porządkiem prawami tego kraju ustanowionym: przy czem zachowywać, co następuje: w Królestwie: wszelkie w prawną moc wyroki, nastale w urzędach sądowych CESARSTWA, mają wypełniać na prośbę poszukującego, Prezydenci Sądów podległych. Dla tego poszukujący powinien przedewszystkiem otrzymać, z urzędu sądowego CESARSTWA, zaświadczenie na prawnej osnowie kopią wyroku, z napisem, że o jego wypełnienie zostawuje się mu prosić w Królestwie Polskim, jakową kopią ma on załączyć do swej prośby. Podpisy osób, kopią zaświadczających, poświadczają się przez miejscowego Naczelnika Gubernii, który o każdém taki m poświadczaniu uwadama Rządową Komisją Sprawiedliwości, a ta ostatnia, ze swojej strony, daje o tem wiedzieć Prezydentowi właściwego Sądu. W CESARSTWIE. Wyroki urzędów Sądowych Królestwa, wykonanego podlegające, przyprowadzać do skutku także na prośbę poszukującego, przez właściwe urzędy, z przedstawieniem tych samych dokumentów. Podpisy osób, zaświadczających kopią sądowego wyroku, poświadczają się w Królestwie przez Rządową Komisję Sprawiedliwości, która o takowem poświadczaniu uwadama Naczelnika tej Gubernii, w której powinno się uszczecnić wypełnienie wyroku, a Naczelnik Gubernii, daje ze swojej strony wiedzieć o tem właściwemu urzędu. W tych zdarzeniach, ani w Królestwie, ani w CESARSTWIE urzędy sądowe i wykonawcze nie wchodzą w rozstrzygnięcie prawnosci poszukiwania i nastalego już o tem wyroku. Na autentyku Opinii Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano: „Ma bydż pud.”

изводиться исполнение решений; Начальник же Губерніи, съ своей стороны дает о томъ знать надлежащему мѣсту. При сихъ случаяхъ, ни въ Царствѣ, ни въ Имперіи судебная и исполнительная мѣста не входятъ въ разсмотрѣніе правильности иска и послѣдовавшаго уже по оному решения. На подлинномъ мнѣніи Собственnoю Его Императорскаго Величества рукою написано: „Быть по селу.“ Въ С. Петербургѣ, 12 Января 1838 года. (Опубл. Прав. Сен. 7 Февраля 1838 г.) (A.P.S.Z.)

ług tego.“ W S. Petersburgu 12-go Stycznia 1838 roku, (Opubl. przez R. Sen. 7-go Lutego 1838 roku). (G. S.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 4-го Марта.

Его Величеству Императору Россійскому, здѣшнему каллиграфу и академическому художнику Августу Фридриху Шице старш. въ возданіе трудовъ и усердія въ приготовленіи грамоты Его Величеству на право почетнаго гражданства города Берлина, пожаловать изволилъ драгоцѣнныи бриліантовый перстень, какъ знакъ Высочайшаго благоволенія. (A.P.S.Z.)

Франция.

Парижъ, 24-го Февраля.

Палата Депутатовъ въ сегодняшнемъ своемъ засѣданіи, занималась разными поступившими къ ней прошеніями, и между прочими отъ жителей Мальосенскаго Кантона въ Воклюзскомъ департаментѣ, въ которомъ они желали отдѣленія сего Кантона отъ Оранжскаго округа и соединенія его съ Карпентрасскимъ округомъ, но сему воспротивился Министръ Внутрен. дѣлъ, объявляя, что требование Мальосенскаго округа Государствен. Собрѣтъ нашелъ непозволительнымъ, и онъ съ своей стороны не видитъ нужды, почему хотѣть перемѣны того, что существуетъ съ VIII года Республики, и наконецъ послѣ продолжительныхъ преній, приступлено къ обыкновенному порядку. — Военный Министръ прекратилъ разматриваніе прошеній, предложеніемъ Палаты проекта закона на счетъ чрезвычайного прибавленія для покрытия расходовъ причиненныхъ осадою Алжирской области, при томъ этотъ же Министръ объявилъ, что будутъ предложены Палатѣ на разсмотрѣніе всѣ бумаги, касающіяся вынѣшняго положенія бывшаго Регентства. Общая сумма требуемаго Министромъ прибавленія для подкѣплѣнія гарнизона и доставки лошадей и военныхъ потребностей, простирается не менѣе какъ на 16,671,400 фр.

— Король давалъ вчера частную аудіенцію Виртембергскому Посланнику Милинену и принялъ отъ него отзывное его письмо. Потомъ представлялся Его Велич. Баронъ Гигель, временный Виртембергский уполномоченный въ Парижѣ.

— Вчера происходило торжественное погребеніе Г-на Сильвестра де Саси на кладбищѣ Рѣг Ланжайе. Смертю Г-на де Саси ученыи свѣты потерпѣли самую чувствительную потерю со временеми Кювье. Онъ былъ Профессоромъ Французской Коллегіи и въ училищѣ иностраныхъ языковъ, непремѣнныи Секретаремъ Академіи надписей и художествъ, хранителемъ восточныхъ рукописей Королевской Библіотеки, Инспекторомъ оріентальной типографіи, при Королевской типографіи и Перомъ Франціи. Имя Саси было еще славнѣе за границею, нежели въ отечествѣ. Въ Берлинѣ, въ Лондонѣ, Вѣнѣ, Ст. Петербургѣ и Константиноцѣ, вездѣ имѣлъ онъ своихъ воспитанниковъ и почитателей. Слава его принесла Франціи честь болѣе, нежели всѣхъ другихъ.

— Третьаго дня вечеромъ привезены въ Парижъ 20 орудій завоеванныхъ въ Константинѣ. Они имѣютъ длины отъ 5 до 6 фут., но всѣ почти заколочены или подобнымъ образомъ сдѣланы безполезными. Отъ 7 до 8 самыхъ длинныхъ и богато украшенныхъ, очевидно изъ Испанскихъ литеиныхъ. Всѣ они поставлены будуть въ домѣ Ивановыхъ.

— Производство процесса противу Лепрестр-Любокажа и его сотоварищѣй, у которыхъ найдено болѣе 150 тюковъ съ патронами, дѣятельно будетъ продолжаться. Вчера дѣланъ обыскъ у винопродавца Шарла, у которого открыли некоторое количество пороха, раздѣленаго на малыя связки. Шарль задержанъ.

— Завтра будетъ большой балъ въ пользу бѣдныхъ города. Билетъ стоитъ 25 фр., за что покупщикъ получаетъ два номера билетовъ къ лотереѣ, которая будетъ разыграна во время бала и для которой представлены очень драгоценныи предметы Парижскими купцами и художниками.

— Говорятъ, что будетъ сооруженъ памятникъ для побѣженной Французской арміи при Ватерлоо. Слышино, что монументъ сей будетъ поставленъ возлѣ Бельгийскихъ Львовъ. Маршалъ Жераръ наименованъ

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y .

Berlin, 4-goMarca.

NAJJAŚNIEJSZY Cesarz Jego Mość Rossyjski, Kalligrafowi i Artystie Augustowi Fryderykowi Schütze starsz., w nagrodę szczególnych jego usiłowań i troskiliwości, w przygotowaniu dyplomatu dla NAJJAŚNIEJSZEGO Pana, na honorowe obywatelstwo miasta Berlin, udzielić r醙czył kosztowny pierścien brylantowy, jako znak Najwyższego zadowolenia. (A.P.S.Z.)

F r a n c y a .

Paryz, dnia 24 Lutego.

Izba Deputowanych na dzisiejszymъ свѣмъ posiedzeniu, zajmowała siÄ róznemi podanemi do niej prosbami, pomiedzy ktoremi znajdowała siÄ takoż podana od wielu mieszkańców Kantonu Malaucenne, w Departamencie Vauclusy, w której ciž żadali oddzielenia tego Kantonu od okręgu Orange i złączenia go z okręgiem Carpentras, lecz Minister Spraw Wewnętrznych sprzeciwiał siÄ temu, oświadczajac, że Rada Stanu niezgadza siÄ zezwolić na żądanie Kantonu Malaucenne, i że on ze swojej strony nie widzi, dla czego by chciiano odmienić delimitacyją, która juž istnieje od VIII roku Rzeczypospolitej, i nakoniec po długich rozprawach przystąpiono do porządku dziennego. — W ostatku, Minister Wojny przerwał rozpatrywanie prośb, przełożeniem Izbie projektu do prawa względem nadzwyczajnego przyzwolenia na zastąpienie wydatków z przyczyny osadzenia okręgu Algierskiego, przy czym Minister oznajmił, że wszystkie akta, tyczące się teraźniejszego położenia byłej regencyi, będą przedłożone Izbie na rozpatrzenie. Ogólna summa żadanego przez Ministra dodatku na wzmacnianie załogi, oraz zakupienie koni i materiałów wojskowych, wynosi niemniej jak 16,671,400 fr.

— Król dawał wczora Posłowi Wirtemberskiemu Hrabiemu Mulinen, audyencyjne prywatne i przyjął od niego list odwołujacy go. Potem J. K. Mości prezentował siÄ Baron Hügel, który temczasem będzie Pełnomocnikiem Wirtemberskim w Paryżu.

— Wczora odbył siÄ uroczysty pogrzeb P. Silvestre de Sacy na cmentarzu Père Lachaise. Przez zgon P. de Sacy świat uczyony poniosł najdotkliwszą stratę od śmierci Cuviera. P. de Sacy był Profesorem w kollegium francuzkiem i przy szkole językow wschodnich, dożywotnim Sekretarzem akademii napisów i sztuk pięknych, konserwatorem rękopisów oryentalnych biblioteki Królewskiej, Inspektorem typografii oryentalnej przy drukarni Królewskiej i Parem Francji. Imię Sacego w cudzych krajach stało się daleko sławniejszym, jak we własnej ojczyźnie. W Berlinie, Londynie, Wiedniu, St. Petersburgu, Konstantynopolu miał swoich uczniów i wielbicieli. Sława jego przed wszystkimi innymi, wzbogaciła honor Francji.

— Wczora wieczorem przywieziono do Paryża 20 dział zdobytých w Konstantynie. Są one długie od 5 do 6 stop, lecz wszystkie prawie zagwoździone albo innym sposobem usztywnione niezdarnemi do użycia. 7 do 8 najdłuższych i najpiękniejszych ozdobionych dział, widocznie pochodzą z fabryk hiszpańskich. Wszystkie umieszczone będą w domu Inwalidów.

— Process przeciwko Leprestre-Dubocage i jego spółwarzyszy, u których znaleźć można więcej, jak 150 pak z ładunkami, czynnie odbywa się będzie. Wczora czynione przeszukanie u winiarza Charle, doprowadziło znowu do odkrycia pewnej ilości prochu, który rozdzielony był na małe paczki. Charle wzięty został do więzienia.

— Jutro ma bydż tu dany wielki bal, na korzyść ulogich miasta. Bilet kosztuje 25 fr., za co nabywca otrzymuje 2 numera na loterię, która ma się ciągnąć podczas balu, a w której ciągnione będą bardzo kosztowne przedmioty, na ten cel przez paryzkich kupców i wielu rzemieślników ofiarowane.

— Mówią, że pod Waterloo ma bydż wystawiony pomnik dla zwycięzonego wojska francuskiego. Słychać, że monument ten umieszczony bydż mawraz obojków belgijskich. Marszałek Gérard mianowany

членомъ комиссіи назначенной для разсмотрѣній сего плана.

— Въ *Messager* содергится: „Извѣстно было, что *Эспарtero* за некоторое время предположилъ дать решительное сраженіе и гдѣ возможно блистательною побѣдою ослабить влїніе *Кордовы* въ Мадриде. Вчера прибывшій изъ Байонны курьеръ, будто доставилъ извѣстіе, что *Эспарtero* на берегу Эбра произвелъ кровопролитное сраженіе, которое впрочемъ неблагопріятно рѣшено для Королевы. Не смотря на усиленіе *Эспартеры*, Христоносы по слѣ значительного урона, состоявшаго въ 1,000 чел. убитыми, въ большемъ безпорядкѣ оставили поле сраженія. При семъ было бы печальнѣе всего то, что переходъ чрезъ Эбро былъ бы свободенъ и Португалетта была бы въ большой опасности.“ *)

— Въ *Sentinelle des Pyrénées* помѣщено извѣстіе, что предполагаемая Карлистами новая экспедиція, въ скромъ времени отправится въ походъ подъ начальствомъ Герге. Солдаты экспедиціонного корпуса были совершенно обмунированы и вооружены.

(A.P.S.Z.)

Англія.

Лондонъ, 23-го Февраля.

Ез засѣданіи Парламента 13 ч. с. м. разсуждали объ обществахъ составленныхъ ремесленниками. — Г. О'Коннелъ обратилъ вниманіе Палаты на это обстоятельство, угрожающее общественному спокойствию, 15 ч. с. м. Г-нь Гроузъ внесъ проектъ, чтобы при выборахъ голоса собирались втайне, и указалъ на злоупотребленія владѣльцевъ въ отношеніи людей, зависящихъ отъ нихъ, если кто либо изъ сихъ послѣднихъ осмѣлитъ имѣть собственное мнѣніе. Въ доказательство словъ своихъ, Г-нь Гроузъ поставилъ въ примѣръ Лорда Хоттиметовера, который въ послѣдствіе выборовъ въ Грентгемѣ отказалъ продолженіе арендныхъ контрактовъ 27-ми арендаторамъ. Эта частный случай можетъ дать понятіе о множествѣ подобныхъ злоупотребленій, случающихся въ Англіи. Приверженцы партіи Тори, опровергали, поочередно предложеніе Г-на Гроуза. Наконецъ Лордъ Джонъ Россель произнесъ, что если допустить при выборахъ собираеніе голосовъ втайне, слѣдуетъ также установить и тайные совѣщанія въ Палатахъ; но какъ Парламентъ и Министры исполняютъ обязанности свои открыто при свидѣтеляхъ, необходимость требуетъ, чтобы кандидатъ на представителя избираемъ былъ явно, большинствомъ голосовъ избирателей. Лордъ прибавилъ, что Правительство несло бы отъ себя подобный проектъ, если бы не опасались злоупотребленій со стороны тѣхъ, которые употребляютъ всѣ благонамѣрнныя мѣры Правительства, и что богатые люди должны будутъ самимъ себѣ приписать вину, если не переставая при выборахъ дѣлать принужденія, вынудить Правительство ввести обычай собирания голосовъ втайне, что могло бы имѣть жудыя послѣдствія для Государства. Дальнѣйшія о семъ пренія отложены до слѣдующаго засѣданія. (O. Г. Ц. II.)

— Пароходъ *Иберіа* доставилъ извѣстіе изъ Лиссабона отъ 15-го ч. с. м. изъ коихъ видно, что опасеніе Правительства на счетъ высадки *Донъ-Мигуэля* въ Португалии, кажется увеличиваются. Военный Министръ представилъ Кортесамъ подробный рапортъ обо всемъ, что только Правительство знаетъ о планахъ Мигуэлиста. *Донъ-Мигуэль* будто имѣть въ своемъ распоряженіи большія суммы, и говорятъ, что некоторое число усердѣйшихъ его приверженцевъ оставило Испанію, чтобы отправиться къ Карлистамъ въ Италію. Чтобы по крайней мѣрѣ со стороны моря затруднить какъ возможно набѣгъ, Правительство отправило два военныхъ корабля для крейсерства при устьѣ Гвадіаны. Впрочемъ въ публикѣ не вѣрять подлинности донесенія Военнаго Министра.

— Тюамскій Католическій Архиепископъ рѣшился сопротивляться начертанному Правительствомъ плану Ирландскаго національного просвѣщенія, какъ опасному для беспорочности и свободы Католическаго исповѣданія въ Ирландіи, такъ какъ по сему, учебные книги по коимъ должно обучать закону Божію, были бы опредѣлены коллегіе установленою Парламентомъ и состоящему по большей части изъ протестантовъ. Архиепископъ объявилъ, что на каждого Епископа, Святымъ Духомъ и наслѣдникомъ Св. Петра, возложена обязанность, смотрѣть за своею паствою, и посему никто кромѣ Папы не предпишетъ ему книгъ, изъ коихъ должны получать религіозное просвѣщеніе дѣти въ его Епархіи.

*) Сравн. сообщенную прежде телегр. депешу отъ 21 ч., по коей *Эспарtero* 19-го ч. изъ рекогносцировки не вспрѣшивъ нападенія возвращался въ Гаро.

jest cz³onkiemъ, wyznaczonej do rozpatrzenia tego planu komisji.

— Въ *Messager* читаемъ: „*Espartero*, jak wiadomo, od niejakiego czasu, postanowił by³, stanowcza rozpoznać walkę i gdzie mo¿na przez s³wietne zwyciêstwo os³abić wpływ *Cordony* w Madrycie. Wczora dopiero przybyły goniec z Bayonne miał przynieść wiadomoœ, œe *Espartero* na brzegu Ebru wydał krwawą bitwę, lecz która nie wypad³a pomyslnie na stronę wojsk Królowej. Pomimo usiłowaœ *Espartery*, Krystyniœ po znaczej stracie, wynoszącej na 1,000 ludzi w zabitych, w największym nieiadzie cofnęli się z pola walki. Najsmutniejszym przy tem by³oby to, œe teraz przechodz przez Ebro by³y wojoœ i Portugaletta w wielkim niebezpieczenstwie.“ *)

— W *Sentinelle des Pyrénées* umieszczone wiadomoœ, œe projektowana przez Karolistów nowa wyprawa wkrótce uda siê pod rozkazami *Guergué* w pochod. Źołnierze, do korpusu wyprawy należący, byli zupełnie umundurowani i uzurowieni. (A.P.S.Z.)

А N G L I A.

Londyn, dnia 23-go Lutego.

Posiedzenie Parlamentu w dniu 13 b. m. przedstawało nader wañne rozprawy, nad związkami rzemieślników. P. O'Connell zwrócił uwagę Izby na ten przedmiot, zagrożający powszechnemu dobru. W dniu 15, P. Grote wniosł projekt względem tajemnego przy wyborach głosowania, rozwijając go wytniąt nadużycia, jakaœ się właściciele dopuszczają względem tych, którzy będą w zależności od nich, oœmialają się mieć własne zdanie; na dowód przytoczył, œe sam Lord Huntingtower, w skutku wyborów w Grantham, 27 czynszownikom wymówił dalsze posiadanie dzierżaw. Ten wypadek w jednym miejscu, naprawadza na myśl, ile podobnych w caœej Anglii przytrafiaœ się musi? Wszyscy torysowie zbijali kolejno wniosek P. Grote, nakoñnie zabrał głos Lord John Russel, w którym dowodził, œe chcąc uchwalić tajne przy wyborach głosowanie, potrzeba takie wprowadzić zwyczaj, aœeby Izby tajemnie się naradzały, lecz, œe parlament i ministrowie peñnią swoje obowiązki otwarcie i przy świadczeniach, wynika zœąd potrzeba œeby kandydat na reprezentanta był głosną większoœ od wyborców do urzędu tego powoływany. Zakoñczył swą mowę uwaœgą, œe Rząd sam przedstawiœ w tym przedmiocie projekt, gdyby nie lœkał się nadużyć ze strony tych, którzy wszelkich zbawiennych zamiarów nadużywają, i œe moœni sami sobie przypiszą winę, jeœeli nie przestając ciągle używać w głosowaniach przymusu, spowoduj Rząd, do zaprowadzenia tajemnego przy wyborach głosowania, coby największe zœo, dla całego kraju sprawadzić mog³o. Dalsze rozprawy do nastepnego posiedzenia odłożono. (G.R.K.P.)

— Statek parowy *Iberia*, przywiózœ wiadomoœci z Lisbony, dochodzące do d. 15 t. m., z których dowiadujemy siœ, œe obawy Rządu względem wylądowania *Don-Miguela* w Portugalii, zdają siœ powiększać. Minister Wojny podał Kortezom szczególny rapport o wszystkiem, co wiadomo Rządowi o planach Miguelów. *Don Miguel* ma mieœ w swoim rozporządzeniu wielkie summy pienięœne, i mówią, œe pewna liczba najgorliwszych jego stronników, opuœciła Włochy dla przytaczania siœ do Karolistów w Hiszpanii. Aœeby przynajmniej ze strony morza, jak moœna, utrudnić jasne. Rząd wys³a³ dwa okrœty wojenne, które krążycy mają okoto ujœcia Guadiany. Zresztą nie wierzą w publicznoœi w autentycznoœi podania Ministra Wojny.

— Arcy-Biskup katolicki Tuamu, wyraźnie wyrzekł przeciwko ułożonego przez Rząd planu Irlandzkiego narodowego oœwiecenia, jako niebezpiecznego dla czystoœi i wolnoœi religii katolickiej w Irlandyi, gdyż podlœug tego, ksiêgi szkolne, z którychby siœ dawały nauki religii, byłyby przeznaczane od ustanowionego przez Parlament, i sk³adającego siœ po większej części z protestantów, Kollegium. Arcy-Biskup oœwiadczył, œe kaœdy Biskup ma sobie polecone przez Ducha Swiætego i nastêpniego Piotra S-ego, mieœ pieczę o swej owczarni, i nikt oprócz Papieœa nie przepisze mu ksi¹g, z których wyk³adaœ siœ ma nauka religii dla dzieci w jenoœ dyreccyj.

*) Porównać z tem udzieloną pierwiej depesze telegr. z Bayonne pod d. 21, podlœug której, *Espartero* czyniąc wycieczkę d. 19, powrócił do Haro, nienapotkawszy żadnego uderzenia.

— Въ Ласаи въ Вандьеменской Земль, 22 Сентября было ужасное землетрясение. Наканунѣ жители слышали какъ бы пушечный громъ и думали, что неодалеку пройдёт сражение Англійскихъ колонистовъ съ туземцами, наконецъ съ удивленіемъ замѣтили, что звукъ выходилъ изъ пещеръ подъ горы. Ночью жители пробужденные трескомъ падающей башни и землетрясениемъ, едва успѣли уйти на морской берегъ, многие погибли подъ развалинами домовъ. Во время землетрясения на горизонѣ замѣчены свѣтлыя полосы. (A.P.S.Z.)

Г е р м а н і я.
Веймаръ, 24-го Февраля.

Здѣшній Профессоръ Д-ръ Кохъ, какъ известно, предпринялъ весною 1836 г. путешествіе на Кавказъ, чтобы изслѣдованиемъ распространить кругъ ботаники и естественной исторіи. Будучи удовлетворенъ повсюду при своихъ ученыхъ изслѣдованіяхъ и восхищенный прелестями природы и многихъ древностей, представившихся взорамъ его, въ половинѣ Декабря пр. года онъ оставилъ Тифлисъ сдѣлавъ еще поѣздку въ изобилующія виномъ страны Кавказа, и по послѣднимъ извѣстіямъ, достигъ уже не безъ опасности высочайшихъ горъ отѣлъющихся Европу отъ Азіи, чтобы пробраться въ Одессу. Отсюда онъ намѣренъ былъ отправиться чрезъ Москву въ Петербургъ и весною возвратиться въ отчество. Должно ожидать любопытныхъ свѣдѣній о его путешестіи и изслѣдованіяхъ. (A.P.S.Z.)

Испанія.
Мадридъ, 17-го Февраля.

Слышно, что сегодня съ домомъ Ротшильда заключенъ договоръ, въ слѣдствіе котораго Министерство будто сдѣлало уже заѣмъ. Вся сумма состоить изъ 20 мил. реаловъ, и будетъ употреблена для покрытия настоящихъ расходовъ. Остальное количество будетъ уплачено послѣ. Для отдачи займа наложена военная подать на остр. Кубу.

— Правительство предполагаетъ учредить Государствен. Советъ, который будетъ состоять изъ 50 или 36 членовъ, 6 на каждое Министерство. Комиссія назначаемая для образования онаго, состоить изъ четырехъ депутатовъ и одного Сенатора.

— Генераль Коронделетъ наименованъ Намѣстникомъ Старой Кастиліи. (A.P.S.Z.)

Сирия.
Байрутъ, 20-го Января.

Съ нѣкотораго времени Сирія была театромъ важныхъ происшествій, и по всякому вѣроятію, приготовляются еще важнѣйшія. Неудовольствіе съ Египетскимъ владѣніемъ достигло высочайшей степени; на многихъ мѣстахъ возгорѣлся уже матежъ и нужно только искры, чтобы вспыхнула общий пожаръ. Друзы, которые при завладѣніи края Египтиками, наперѣдъ подали знакъ къ сопротивленію и никогда дѣйствительно не были покорены, теперь явно возмущались и если имѣли только оружіе и амуницію, то исчезло бы Египетское владѣніе въ Сиріи. Не смотря на худое ихъ вооруженіе, они уже выигралі иѣсколько сраженій. Войска Ибрагима опасаютъ саихъ чрезвычайно. Недавно у подошвы Ливана съ стороны Дамаска 150 Друзовъ совершили разбили отрядъ регуляр. войска изъ 300 чел., Полковникъ и 40 чел. убиты на мѣстѣ. Ибрагимъ-Паша очень огорченъ и угрожаетъ все уничтожить; но онъ не имѣетъ достаточной силы для исполненія проекта. Оружія и военныхъ припасовъ у него довольно, но мало людей. Войска съ нѣкотораго времени значительно уменьшено и онъ не смѣеть слишкомъ раздѣлять свои силы, такъ какъ онъ своимъ поступкомъ возбудилъ неудовольствіе Порты, и по сему опасается Турецкаго войска стоящаго неподалеку границъ Сиріи. Но не только туземцы жалуются на Египетскія власти; даже въ самомъ войскѣ показываются явныя слѣды возмущеній. Побѣгъ между войскомъ съ каждымъ днемъ увеличивается а дѣзертеры уходять частію къ Друзамъ а частію въ Турецкія владѣнія. За иѣсколько дней 2 000 солдатъ съ оружіемъ и амуницію перешли къ Друзамъ умертвивъ своего начальника Генерала Мухаммеда-Пашу. Ибрагимъ послыаетъ однаго за другимъ курьеровъ въ Каиръ, для получения помощи отъ отца. — Новый наборъ производится съ большою строгостью и жестокостью, и какъ изданныя по сему приказанію въ Алеппо не довольно скоро были исполнены, то Ибрагимъ-Паша чтобы достичнуть своей цѣли, употребилъ слѣдующее средство. Велѣлъ распространить слухъ, что Турецкія войска перешли границы и сильный отрядъ ихъ приближается къ Алеппо, чтобы, въ слѣдствіе договора съ Султаномъ, осадить сей городъ. Одного дня утромъ всѣ военные

— W Lasaye, w kraju Vandiemien, d. 22 WrzeÅnia, bylo mocne trzescenie ziemi. W wigilię mieszkańców slyszeli huk podobny do dzia³owego, tak, iż rozumiali, że zaszła w bliskości bitwa pomiędzy angielskimi osadnikami a krajowcami; lecz z zadziwieniem postrzegli w koncu, że huk wychodził z jaskiń blisko góra. W nocy mieszkańcy obudzeni zostali łoskotem zapadającej wiezy i trzescieniem ziemi. Kto mógł, uciekał na brzeg morski, a bardzo wielu zginęło pod gruzami domów. Podczas trzescienia ziemi, postrzeganego na horyzoncie pasy jasne. (A.P.S.Z.)

N i e m e c h .
Weimar, 24-go Lutego.

Nasz Professor Dr. Koch przedstawił, jak wiadomo, wiosną 1836 podróz do Kaukazu dla rozszerzenia poznania botaniki i historii naturalnej w ogólnosci przez badania. Wszedzie zadowolony z wypadków naukowych swych usiłowań i przejęty wrażeniami zadziwiającymi piękno natury i wielu starożytności, które się stawili oczom jego, w połowie Grudnia r. z. opuścił Tyflis, odbywszy pierwsi podróz do krajów Kaukaskich, obfitujących w wino i podług ostatecznych wiadomości, nie bez niebezpieczeństwa znajdował się już na najwyższych górach, rozdzielających Europę od Azji; dla dostania się do Odessy. Stamtąd udać się miał przez Moskwę do Petersburga, a na wiosnę powrócić do kraju. Oczekujemy udzielenia o jego interesującej podrózy i badaniach.

H i s p a n i a.
Madryt, 17 Lutego.

Słyszać, że dzisia z domem Rothschildów zawarta została ugoda, skutkiem której, dla Ministerium zaliczono już pożyczkę. Gała summa wynosi 20 mil. realów i przeznaczona jest na zaspokojenie obecnych wydatków. Reszta wypłacana ma być później. Na opłacenie pożyczki przeznaczony jest dochód z kontrybucji iwojennej z wyspy Kuby.

— Rząd zamierza ustanowić Radę Stanu, która składając się ma z 30 do 36 Członków, po 6 dla każdego Ministerium. Wyznaczona do urządzienia jej Komisja, składa się z 4 deputowanych i jednego Senatora.

— Jenerał Carondelet mianowany został Jeneralnym Kapitanem Starej Kastylii. (A.P.S.Z.)

S y r y a.
Bairut, 20 Stycznia.

(Dzień: Smirn.) Od niejakiego czasu Syria była widownią wažnych wypadków, i podlugo wszelkiego pozbawienia, przygotowując się jeszcze wažniejsze. Nieukontentowanie z władzami Egiptskiego do najwyższego stopnia; na wielu już miejscach wybuchły buntы i potrzeba tylko iskry, aby się powszecznym wzniecił pożar. Druzowie, którzy przy zajęciu kraju przez Egipcjan, najpierw dali znak do oporu i nigdy rzeczywiście nie byli podbiti, dzisia w otwartem są powstaniu i jeśli tylko mieli broń i amunicję, abyli wtedy po panowaniu Egipskim w Syrii. Pomiędzy niedostatecznego ich uzbrojenia, wygrali jednak kilka już bitew. Wojska Ibrahima wszedzie przed nimi pierzchają. Niedawno u stop Libanu ze strony Damaszku oddział ze 300 ludzi regular. wojska, zupełnie pobity został przez 150 Druzów; Półkownik i blisko 40 ludzi polegli na miejscu. Ibrahim Basza rozjatrzony jest do najwyższego stopnia i wszystkiemu zagroża zniszczeniem; lecz nie posiada dostatecznej siły do wykonania swych planów. Broni i materiałów wojskowych ma dosyć, lecz braknie mu ludzi. Wojsko jego od niejakiego czasu znacznie się zmniejszyło i on się nie odwala, aby rozdzielać się swoją na wiele części, w chwili, kiedy przez swoje postępowanie wzbudził niechęć Porty, i dla tego leka się stojącego nie daleko od granic Syrii wojska Turcickiego. Lecz nie sami są krajowcy, którzy się uskarżają na władze Egiptskie; w wojsku nawet pokazują się ślady niespokojości. Dezercje pomiędzy wojskami wzrastażą codziennie, i zbiegowie uchodzą częściami do Druzów, a częścią w granice Turcickie. Przed kilkoma dniami, 2 000 żołnierzy z bronią i amunicją przeszło do Druzów, zamordowawszy swojego, dowodzce Jenerała Muhammeda Baszg. Ibrahim Basza wysyła jednego po drugim gońców do Kairu, prosząc pomocy u swojego ojca. — Nowy zaciąg odhywa się z wielką sciastością i okrucieństwem, a ponieważ wydane w tym względzie rozkazy w Aleppo, nie dość przedwcześnie wykonane były, tedy Ibrahim Basza, dla osiągnięcia swojego celu, użył następującego średnika. Kazał rozmieścić wieś, że wojska Turcickie przekroczyły granice, i moeny ich oddział zbliza się ku Aleppo, ażeby skutkiem ugody z Sultaniem, osadzić to miasto. Pewnego dnia rano, wszystkie władze cywilne i wojskowe, wraz

и гражданская власти съ гарнизономъ оставили городъ, и вскорѣ потомъ въ самомъ дѣлѣ показались войска съ Турецкими штандартами и въ турецкихъ мундирахъ. Жители тотчасъ поспѣшили въ городъ и съ радостю поздравили мимыхъ Турокъ какъ освободителей своихъ отъ Египетского ига. Въ эту минуту внезапно съ разныхъ сторонъ въ городъ ворвался вышедший утромъ гарнизонъ, заступилъ все ворота, и около 5,000 мужескаго пола жителей Алеппо, находившихся въ городе, такимъ образомъ захвачены и 2,800 сихъ несчастныхъ какъ горныхъ къ военной службѣ, безъ различія состоянія отправлены въ Египетъ. Прочие принуждены были уплатить значительный денежный штрафъ. Замѣчательно, что на этотъ разъ, всѣ Христіане освобождены безъ выкупа. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Принцъ Іоанн Саксонскій, братъ царствующаго Короля, совершенно уже окончилъ переводъ Дантовой *Divina comedia*, который вскорѣ будетъ отпечатанъ въ типографіи Араольда въ Лейпцигѣ. Сочиненіе это заключается въ трехъ томахъ. Самый строгій критикъ, по долгу справедливости, помѣстить знаменитаго переводчика въ число славныхъ писателей богатой Нѣмецкой литературы.

— По увѣренію *Journal de Paris*, Король Французовъ раздастъ ежегодно бѣднымъ отъ 750 до 800 т. фр.; Королева же изъ собственныхъ суммъ 87,000 фр., ежедневная милостыня, простирающаяся отъ 1,200 до 1,500 фран. не входитъ въ расчетъ выше означенныхъ суммъ.

— Императоръ Австрійскій назначилъ на издергки, по случаю Коронованія Его Импер. Величества Королемъ Ломбардо-Венеціанскимъ 3,000,000 гульденовъ. Штаты означенаго Королевства ассигновали на сей предметъ такую же сумму, желая отличить торжество сїе особыннымъ блескомъ роскоши.

(O. Г. Ч. II.)

ПЕРЕЧЕНЬ ПУТЕШЕСТВІЯ

ДЕРІТСКАГО ПРОФЕССОРА Ф. ПАРРОТА
къ Сѣверному Мысу (Nord Cap), въ 1837 году.
(Das Inland, N. 1, 1838).

Чистая любовь къ наукамъ внушила мнѣ мысль совершить путешествіе къ Сѣверному Мысу. Советъ Университета, одобравъ мое предпріятіе, вошелъ съ представлениемъ къ высшему начальству, о позволеніи мнѣ совершить путешествіе на иждивеній Университета, и взять изъ его физического кабинета нужные для опытовъ инструменты. Государь Императоръ Всемилостивѣшъ соизволилъ утвердить представление высшаго начальства. Ученая цѣль путешествія состояла: 1) въ астрономическихъ опредѣленіяхъ мѣстъ и времени; 2) въ наблюденіяхъ за качаниемъ маятника, для точнѣйшаго опредѣленія вида земли, и 3) въ наблюденіяхъ надъ уклоненіемъ магнитной стрѣлки отъ меридіана, ее колебаніемъ, наклонностію къ горизонту, и различіями притягательной силы въ разныхъ мѣстахъ. Вмѣстѣ со мною рѣшился предпринять это трудное путешествіе кандидатъ А. Нешель.

10-го Іюля выѣхали мы изъ Петербурга, и, черезъ Выборгъ, Куопіо и Улеоборгъ, прибыли въ Торнео, 25-го числа того же вѣка. Изъ сихъ тридцати дней, провели мы два въ Куопіо, для магнитныхъ наблюдений, и одинъ, въ Улеоборгѣ, по другимъ дѣламъ. Въ Торнео, путешественникъ можетъ застаситься, за самую умѣренную цѣну, всѣмъ нужнымъ для дальнѣйшаго путешествія. Есть также люди, готовые помочь вамъ, по крайней мѣрѣ полезными советами. Гостинница здѣсь превосходна. Не взирая на это, здѣсь весьма трудно составить точный планъ для проѣзда остальныхъ девятисотъ верстъ къ Сѣверному Мысу, о которомъ даже въ Торнео знаютъ только по слуху.

Мы познакомились здѣсь съ добрымъ Шведомъ, изъ Мауно, въ 450 верстахъ къ європѣ отъ Торнео, прибывшимъ туда по частнымъ дѣламъ. Съ величайшимъ безкорыстіемъ предложилъ онъ намъ свои услуги, опытность и знаніе мѣстностей. Въ его сопровождѣніи совершили мы любопытное плаваніе вверхъ течениемъ рѣкъ Торнео и Муоніо, на протяженіи пятисотъ пятидесяти верстъ, то между населенными, живописными, гористыми мѣстами, то между дремучими лѣсами, въ которые еще не проникалъ ни одинъ человѣкъ, то носясь по быстринамъ, то выплываючи на зеркальную поверхность озеръ. Жители сихъ странъ сильного и красиваго тѣлосложенія; честность составляетъ основу ихъ характера; олжи, воровство, обманъ, которымъ, казалось бы, благопріятствуютъ скучность почвы, недостатокъ всякой промышленности и отдаленность судебныхъ мѣстъ, пу-

зъ залаго, опустили місто, и въ речи саїтѣ вkrótkie potem pokazały się wojska z Tureckimi choragwiami i mundurami. Mieszkańce pośpieszyli natychmiast do miasta, i pożdrowili mniemanych Turków głośnymi okrzykami radości, jako swych wyzwolicieli z jarzma Egiptskiego. W tej chwili nagle z różnych stron wtargnęła znów do miasta załoga, która rano była z niego wyszła, zajęła wszystkie bramy, i około 5,000 mieszkańców płci męskiej Aleppu, którzy się znajdowali za miastem, byli tym sposobem ujęci, z których 2,800 ludzi, jako zdolnych do służby wojskowej, bez różnicu stanu, wysłano natychmiast do Egiptu. Reszta musieli opłacić znaczne szaty pieniężne. Górnym jest uwagi, że tym razem wszyscy chrześcijanie, bez okupu uwolnieni zostali. (A.P.S.Z.)

Rozmaite wiadomości.

Xiajle Jan Saski, brat panującego Króla, ukończył juž zupełnie tłumaczenie Danta *Divina comedia*, które w krótkim przeciagu czasu wyjdzie na widok publiczny z drukarni Arnolda w Lipsku. Dzieło to zajmuje trzy tomy, a najostrejszy krytyk nie odmówi dostojnemu tłumaczowi znakomitego miejsca między pisarzami bogatej literatury niemieckiej.

— Wkrótce opuszcza prassę drukarską pamiątki Xięcia *Tallejranda*, który w tym przedmiocie miewa częste narady z jednym z najznakomitszych drukarzy Paryskich.

— Cesarz Austryacki przeznaczył na koszta swej Koronacy na Króla Lombardzo-Weneckiego 3,000,000 zł. reu. Taką samą sumę uchwalili stany tego państwa, cheąc tak wielką uroczystość otoczyć całym blaskiem przepychu. (G.R.K.P.)

RYS PODRÓŻY

PROFESSORA DORPACKIEGO P. PARROTA
Do Przyłądka Północnego (Nord Cap), w roku 1837.
(Das Inland, N. 1, 1838)

Samо zaintowowanie nauk podało mnie myśl odbycia podróży do Przyłądka Północnego. Rada Uniwersytetu, przyjawiwszy moje przedsięwzięcie, czyniła przedstawienie do wyższej Zwierzchności, o pozwolenie mi odbycia podróży kosztem Uniwersytetu, i wzięcia z fizycznego jego gabinetu potrzebne dla doświadczeń na rzędzinie. Cesarz Jego Mość Najaskrawiej raczył utwierdzić przedstawnenie wyższej Zwierzchności. Uczony cel podróży zawierał się; 1) w astronomicznych oznaczeniach miejsca i czasu; 2) w postrzeżeniach nad kołysaniem się wiatrada, dla dokładniejszego oznaczenia kształtu ziemi, i 3) w postrzeżeniach nad zboczeniem igły magnesowej od południka, jej ruchem, pochyłością do horyzontu i nad różnicami siły przyciągającej w różnych miejscach. Razem ze mną postanowił przedsięwziąć trudną tą podróż kandydat A. Neszel.

Dnia 10-go Lipca wyjechaliśmy z Petersburga, i przez Wyborg, Kuopio i Uleoborg, przybyliśmy do Torneo, dnia 23-go tegoż miesiąca. Z tych trzydziestu dni, przepędziliśmy dwa w Kuopio, dla postrzeżeń magnesowych, i jeden w Uleoborgu, dla innych zatrudnień. W Torneo, podróżujący za najumiarkowanszą cenę może się opatrzyć we wszystkie potrzeby do dalszej podróży. Są także ludzie, gotowi pomóc, przynajmniej dobremi radami. Dom zajezdny jest tu wyborny. Pomimo to jednakże, bardzo tu jest trudno ułożyć pewny plan przejechania pozostałych dziewczinset wiorst do Przyłądka Północnego, o którym nawet w Torneo wiedzą tylko z wieści.

Zabraliśmy tu znajomość z dobrym Szwedem z Muono, o 430 wiorst na północ od Torneo, który tu przybył w prywatnym interesie. Z największą bezinteresownością ofiarował nam swoje usługi, doświadczenie i znajomość miejsc. Odyliśmy z nim ciekawą żeglugę w góre rzeki Torneo i Muonio, na przestrzeni pięciuset pięćdziesięciu wiorst wynoszącej, już to między zatłudnionymi, małowniczymi, górzystymi miejscami, już to pomiędzy głębokimi lasami, do których żaden jeszcze nie zagłębiał się człowiek, już to hybremi płynącymi nurtami, już to wypływającymi na zwierciadlaną powierzchnię jezior. Mieszkańcy tych krajów są mocnej i pięknej budowy ciała; cnota stanowi grunt ich charakteru; o kłamstwie, kradzieży, oszukanstwie, którym zdarja się sprzyjać nieurodzajne grunty, niedostatek wszelkiego przemysłu i daleka odległość miejsc sądowych, podróżujący posłyszy przedzej w całej Europie, niżeli

(2)

тешественникъ услышить скорѣе во всей Европѣ, нежели на отдаленныхъ берегахъ, прелестной рѣки Муоніо.

Поднимаясь постоянно противъ течения, при сильномъ западномъ вѣтре, мы мало по малу достигли высоты 1,400 футовъ, и прибыли къ истоку рѣки и вмѣстѣ съ тѣмъ къ границѣ трехъ сѣверныхъ Державъ, соприкоснувшихъ въ этомъ пункте. Дикий гребень горъ, отрогъ Скандинавскаго хребта Кюленъ, отдѣлялъ насъ отъ морскаго берега, до котораго оставался одинъ день пути. Вѣрный спутникъ проводилъ насъ и туда. Мы вытянули на берегъ озера наши лодки, съ нѣкоторыми дорожными припасами, и оставили ихъ тамъ безъ всякаго опасенія; насыпали инструменты и пожитки на восьмерыхъ дюжихъ Финновъ, и бодро пустились въ дорогу, окруженну высокими вершинами горъ, между большими и малыми озерами, черезъ быстрые ручьи, по роскошнымъ зеленымъ покатамъ горъ, снѣжнымъ равнинамъ и скалистымъ слоямъ, въ пустынѣ, тишину коей только по временамъ нарушаютъ полетъ хищной птицы или ревъ водопада, сажень во сто вышиною. Вдругъ представился нашимъ взорамъ, съ высоты, величественный берегъ Финмаркена: то былъ заливъ Лингенфіордъ, врѣзывающійся въ землю на нѣсколько миль; онъ окружено несравненными скалистыми вѣнкомъ, иззубренными тысячами скаль, вершины коего поднимаются изъ моря до трехъ тысячъ футовъ.

Здѣсь путешественниковъ сажаютъ въ легкую узкую лодку, управляемую двумя сильными Норманами или опытными и безстрашными береговыми Финами, и везутъ, поперемѣно на веслахъ или на парусахъ, по гладкой поверхности моря. Такимъ образомъ вѣдь верстъ до трехъ сотъ по Сѣверному Морю, до самаго Сѣверного Мыса. Нельзя умолчать о городѣ Альтенѣ, который Леопольдъ ф. Бухъ описалъ столь привлекательнымъ образомъ, обѣ Альтенѣ, въ которомъ Британская промышленная дѣятельность открыла мѣдные рудники, и не поклониться дружески торговому Гаммерфесту, самому сѣверному городу Европы, съ его радушными и гостепримными жителами.

Противные вѣтры задержали насъ въ морѣ довольно долгое время, и только 25-го Августа достигли мы до величественного, могущаго Сѣверного Мыса въ нашей лодкѣ, казавшейся орѣховою скрлупою подлѣ скалистой стѣны въ тысячу футовъ вышиной. Простой, честный Норманъ живеть, съ своимъ семействомъ, въ пяти верстахъ отъ Сѣверного Мыса, при бухтѣ, питаясь рыбною ловлею. Въ полночь, при свѣтломъ сѣверномъ сіяніи, постучались мы въ его дверь; онъ, насъ принялъ радушно, охотно отвелъ намъ одинъ изъ своихъ домиковъ, построенный изъ привозныхъ бревенъ. Въ немъ находилась небольшая желѣзная печка, наполненная плавнымъ лѣсомъ, постель, покрытая чистыми шкурами, старый столъ и нѣсколько стульевъ. Вотъ единственное убѣжище и всѣ удобства, которыя можно ожидать на Сѣверномъ Мысе! Стоявшая до того времени пасмурная погода, неблагопріятная для нашихъ астрономическихъ наблюдений, насъ крайне огорчала; но съ первого утра послѣ нашего прибытія, мы проснулись отъ солнечного блеска и увидѣли самое ясное небо; сердца наши исполнились чувствомъ благодарности, и мы весело принялись за работу, чтобы не потерять ни одного изъ дарованныхъ намъ драгоцѣнныхъ часовъ.

Въ двѣнадцать дней, въ продолженіе которыхъ почти безпрѣвно стояла теплая и ясная погода, окончили мы благополучно всѣ предположенные работы, и провели весь день 4-го Сентября на самомъ Сѣверномъ Мысѣ, занимаясь его измѣреніемъ и изслѣдованиемъ его формациіи. Едва покинули мы Сѣверный Мысъ, какъ поднялась сильная буря и не дозволила намъ продолжать плаваніе на лодкѣ; цѣлый двѣнадцать сутокъ наслаждались мы въ Гавенсунѣ гостепримствомъ добрыхъ Нормановъ.

Наступала зима; отъ Альтена отправились мы сухимъ путемъ, въ пріятномъ сопровожденіи молодаго Лундскаго естествоиспытателя, объѣхавшаго Шпицбергенъ, и чѣрезъ Лапландію, прибыли въ Торнео, частію пѣшкомъ, частію въ саняхъ, запряженныхъ оленями, частію на пловучемъ лѣдѣ рѣки Муоніо. Посреди всѣхъ трудностей дороги, честность добрыхъ Финновъ и участіе, встрѣчаемое въ ихъ пасторахъ, радовали сердце.

Мы проѣхали по Финляндіи, самымъ прямымъ путемъ, въ Гельсингфорсъ, въ которомъ всегда съ удовольствіемъ останавливаются всѣ образованные люди. При первомъ попутномъ вѣтре перевезъ насъ чрезъ Финскій Заливъ красивый военный бригъ Палинуръ, и 25-го Ноября ступили мы радостно на родимый берегъ.

F. Parrotz. (Cѣ. II.)

na dalekichъ берегахъ czarujacej rzeki Muonio.

Плынac coraz dalej w g髍ę rzeki, przy mocnymъ wie-trze zachodnimъ, doszliismy pomału do wysokośći 1,400 stop, przybyliismy do źródła rzeki, i razem do granic trzech Mocarstw północnych, w tym punkcie scho-dzących się. Dziki gó rierzchołek, odnoga Skandy-nawskiego grzbietu Kiolen, oddzielała nas od brzegu morskiego, do którego zostawał jeden dzień drogi. Wierny towarzysz podrózy i tam nas przeprowadzał. Wyciągnaliśmy na brzeg jeziora nasze łodzie, z niektórymi zapasami podróznymi, i zostawiliśmy je tam bez żadnej obawy, naładowaliśmy narzędzia i żywność na osmii silnych Fińczyków, i szybko puściliśmy się w drogę, otoczoną wysokimi wierzchołkami gór, pomiędzy wielkimi i małymi jeziorami, przez brysce ruczaje, przez rozkosne zielone pochylosci gór, śnieżne równiny i skaliste warsty, w pustyni, której ciszę niekiedy tylko przerywał lot drapieżnego ptaka albo szum wodospadu, nasię saźni wysokiego. Nagle ujrzałismy z wysokości, wspaniały brzeg Finmarkenu: była to zatoka Lingen-fjord, zachodząca do ziemi na kilka mil; odnoga ta, okrągła jest niezrównanym wieńcem skał, tysiącami wierzchołków nastrzeżonych, wznoszących się nad morze do trzech tysięcy stop.

Tu podrózujący wsiadają do lekkiej wązkich łodzi, sterowanej przez dwóch silnych Normanów albo przez doświadczonych i nieustraszonych Finnów nadbrzeżnych, i żeglują naprzemian wiosłami albo żaglami, po gładkiej powierzchni morza. Tym sposobem jadą do trzechset wiorst Północnem morzem, do samego Przylądka Północnego. Nie można zamieścić o mieście Altenie, które Leopold von Buch tak pięknie opisał piorem, o Altenie, w której Angielska czynność przemysłowa odkryła kopalnię miedzi, i w niczym nieustąpi handlowemu Hammerfestowi, najpółnocniejszemu miastu Europy, z jego uprzejmiami i gościnnymi mieszkańców.

Wiatry przeciwnie zatrzymały nas na morzu przez czas dosyć dług, i ledwo 25-go Sierpnia dostaliśmy się do wspaniałego, poleżnego Przylądka Północnego na naszej łodzi, która się wydawała, jak orzechowa łupina obok skalistej ściany, tysiąc stop wysokiej. Prosty, uczciwy Normandczyk, mieszka ze swoją rodziną o pięć wiorst od Przylądka Północnego, przy zatoce, żyje z rybołówstwa. O północny, przy pięknej Zorzy północnej, zakołataliśmy do drzwi jego; przyjął nas uprzejmie, chętnie przeznaczył dla nas jeden ze swoich domków, z przywoźnych berwion wybudowany. Znajdował się w nim niewielki piec żelazny, spławnym drzewem napełniany, pościel, czystymi skórami reniferow okryta, stary stol, i kilka stołków. Oto jedyny przytulak i wszystkie wygody, jakich się można spodziewać na Przylądku Północnym! Trwająca do tychczas pochmurna pogoda, która niesprzyjała astronomiczny naszym postrzeżeniom, bardzo nas smuciła; ale pierwszego ranku po naszym tam przybyciu, blask słońca nas obudził i zupełnie pogodne ujrzałismy niebo; serca nasze napełniły się uczuciem dzięczynienia, i wesoło wzięliśmy się do roboty, a żeby nie stracić żadnej z darowanych drogich nam godzin.

We dwanaście dni, w przeciagu których prawie nieustannie panowała piękna i ciepła pogoda, szczególnie ukończyliśmy zamierzone prace, i przepędziliśmy cały dzień 4-go Września na samym Przylądku Północnym, zajmując się jego wymiarem i śledzeniem jego formacji. Zaledwo opuściliśmy Przyladek Północny, wszczęła się mocna burza, która nie dozwoliła nam żeglować dalej na łodzi; przez dwanaście dni doznawaliśmy w Hawesundzie gościnnosci dobrych Normanow.

Nadeszła zima; z Altenu udaliśmy się drogą lądową, w przyjemnym towarzystwie młodego naturalisty z Lunden, który objechał Spitzberg, i przez Laponię przybyliśmy do Torneo, po części piechotą, po części w sankach, reniferami zaprzężonych, po części na pływających krach rzeki Muonio. Wśród tatej trudności drogi, uczciwość dobrych Fińczyków i uczęstnictwo okazywanie przez ich pastorow, napełniały nas radością.

Przejechaliśmy Finlandią najprostszą drogą, do Helsingfors, w którym chętnie zawsze zatrzymują się wszyscy ludzie uczeń. Za pierwszym wiatrem pomyslnym przewiozły nas przez Fińską odogę piękny bryg wojenny Palinur; a dnia 25-go Listopada wysiedliśmy z radością na brzeg ojczysty.

F. Parrot. (P.P.)